

mere oplagt. Der er ministeren i hvert fald citeret for at sige:

Kald det erhvervs politik eller forskning, ordvalget er ligegyldigt.

I den udtalelse ligger måske kernen i problemet, at det tilsyneladende er meget svært for regeringen og for videnskabsministeren i dag at se, at der faktisk er forskel på erhvervs politik og forsknings politik. Lige så vel som at al erhvervs politik ikke er forsknings politik, så er al forsknings politik heller ikke erhvervs politik. Det synes jeg faktisk er meget vigtigt.

I den debat, vi skal have i dag, vil jeg og Enhedslisten lægge vægt på tre efter vores opfattelse negative konsekvenser af at have en øget finansiering fra det private side af offentlig forskning og have den form for samarbejde, man har udviklet i de senere år.

Det første er den konsekvens, at det bliver sådan, at man kommer til at forske mere og mere i det, virksomhederne i dag mener tjener deres aktuelle interesser. Man kan sige det på den måde, at ved at bevæge sig meget ind i den der tanke om, at det skal være fra tanke til faktura, så risikerer man, at der ikke er nogen faktura at udskrive i overmorgen, fordi alt det, man skal leve af på lang sigt, ikke kommer på banen.

Det andet er, at forskningen målrettes positive resultater, altså resultater, der kan tjenes penge på, mens alle de delresultater, som man når frem til, alle de dele i analysen, der peger på problemer, bliver underbetonet i forskningsprocessen.

Bare et enkelt eksempel på det: Hvis man skal have forskning i, hvordan man kan anvende gmo i fremtiden, og man laver det i tæt tilknytning til bioteknologiske virksomheder, er det jo meget sandsynligt, at de bioteknologiske virksomheder har en klar interesse i at nå frem til nogle resultater, der gør, at det her kan der tjenes penge på, og så kunne man jo godt forestille sig, at forskningen i problemerne blev lidt mindre.

Det tredje, jeg vil nævne, hvor det også har en række afgørende konsekvenser, er spørgsmålet om publicering. Vi har mange eksempler på, at der opstår stridigheder i forbindelse med publiceringsfasen: hvad det er, der skal publiceres, og hvordan det skal publiceres.

Det sidste, jeg vil sige, er, at inden for enkelte områder er der lavet analyser af de her konsekvenser. Inden for medicinalområdet har man lavet nogle analyser, som peger på en række af de her problemer. Men der er også store dele af samarbejdet mellem privat forskning, private

virksomheder og offentlig forskning, som i dag ikke er belyst på nogen som helst seriøs og grundig måde, og det synes vi også vil være væsentligt at få ind i debatten i dag.

Besvarelse

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Alle er enige om, at Danmark og dansk økonomi står over for nye store udfordringer. Globaliseringen gør, at vi i stigende grad skal sikre vækst og konkurrence via udvikling af ny viden. Det kræver et stærkt system for forskning og udvikling i både den offentlige og den private sektor, og det kræver uddannelse i absolut topklasse.

Kl. 10.05

I 2004 sagde tidligere overvismand Torben Andersen, at mindst 25 pct. af vores vækst siden 1970 skyldes investeringer i videregående uddannelse og forskning. Heldigvis står dansk forskning generelt yderst godt i internationale sammenligninger. Vi ligger flot i mange citations- og publikationsmålinger. Også nogle af universiteterne er kommet ind på særdeles pæne placeringer i internationale sammenligninger. Regeringen har konsolideret den offentlige forskning og lukket de huller, som vi overtog efter SR-regeringen.

Fra offentlig side bruges der over 11 mia. kr. til forskning og udvikling, og der skal ske en kraftig stigning i de kommende år. Den private sektors investeringer er blevet mere end fordoblet de sidste 10 år og udgør i dag knap 26 mia. kr. Regeringens mål er, at der i 2010 skal bruges mindst 3 pct. af BNP til forskning og heraf som bekendt 1 pct. til offentlig forskning.

I de seneste år har der også været en positiv udvikling i samspillet mellem offentlig og privat forskning. Vi har fået gennemført en række forskellige reformer, der lægger op til øget samspil og øget samarbejde, og der er også gradvis sket et holdnings skifte i begge sektorer. Tidligere tiders berøringsangst er ved at forsvinde, sådan som jeg tror mange af os oplever det i forskellige sammenhænge.

Men det er således, at vi stadig efter regeringens opfattelse har for lidt samspil og samarbejde mellem den offentlige og den private forskning. Hvis vi som eksempel tager universiteterne, så var det en af de få negative konklusioner, der var i OECD's Review i 2004. For så vidt angår de andele af universitetsforskningen, der finansieres af erhvervslivet i OECD og i EU, er vi